

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 236.

V Ljubljani, v ponedeljek 17. oktobra 1887.

Letnik XV.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 16. oktobra.

Slovanska zadruga.

Stara „Presse“ 14. t. m. v večernem listu poroča, da se je sestavila mladočeška „slovanska zadruga“, kateri je pristopil tudi dr. Gregorec. Namen jej bode, braniti veljavo slovanskih jezikov nasproti nemškemu in delati na izvrševanje § 19. temeljnih zakonov. Ker je ta zadruga sama na sebi preslaba, da bi mogla v zbornici kaj predlagati ali interpelirati, zavezala se je z italijanskim in južnotirolskim klubom v vzajemno podpiranje ter je s tem prvim korakom prebila svoje glavno načelo. Vsled te zveze bode morala ta zadruga namreč podpirati tudi prizadevanje italijanskih poslancev za italijanščino, ki je pa ravno proti nam Slovincem na Primorskem skoraj še silnejša in brezobzirnejša, kakor nemščina. Le pomislite, kako italijanska stranka v Istri ravná s slovenskim in hrvaškim prebivalstvom, in kaj počenjajo lahoni v Trstu, pa bote pritrtili mojim besedam. Nerazumljivo je toraj, kako se morejo možje, katerim je slovanska narodnost prva in edina skrb, pajdašiti s tako protivnimi elementi, kakoršni so strogi Italijani; na drugi strani pa je ravno tako nerazumljivo, kako se morejo katoliški duhovniki Bazanella, Gentilini in dr. Gregorec tesneje združevati z ljudmi, katerim je vera deveta briga, ki načeloma nasprotujejo katoliški izreji mladine in katerih listi proslavljajo in priporočajo pravoslavno rusko vero ter bi vse katoliške Slovane najraje spravili v razkolništvo. Strast človeku jemlje vid in razum, toraj se tudi nedoslednosti omenjene zadruge ni čuditi. Bomo videli, kaj poretó k temu koraku svojega poslanca slovenski volilci na Štajarskem, ki so nedavno z odobravanjem sprejeli njegovo državnozbornsko, večinoma neresnično in s premislekom popačeno poročilo.

„Presse“ v svojem omenjenem spisu naznanja, da bodo tudi Dalmatinci pristopili slovanski zadrugi, ki bode imela okoli 20 udov. Toda dalmatinskih poslancev ni ne jeden mislil na izstop iz Hohenwartovega kluba, še manj bi se jim pa sedaj

sanjalo pristopiti k mladočeški zadrugi, ko je nastalo tako srdito nasprotstvo med češkim klubom in mladočeškimi separatisti. Dalmatinci ravno tako dobro vedó, kakor naši slovenski poslanci, da morejo le s podporo češkega, poljskega, Hohenwartovega in Liechtensteinovega kluba kaj doseči, da bi se pa v mladočeški zadrugi te podpore ne mogli nadejati, kakor se je pokazalo v petek pri Gregrovem predlogu. Borba med češkim klubom in Mladočehi se pa še čedalje bolj poostruje, kakor se je pokazalo pri dopolnilni volitvi v Příbramu, kjer je po velikem trudu zmagal staročeški kandidat Stejskal s 1174 glasovi proti 966, ki jih je dobil mladočeški kandidat Tilšer, ki je bil že v prejšnji dóbi nekoliko časa državni poslanec. Ta zmaga staročeške stranke dala je v Pragi nekterim mladočeškim rogoviležem povod, da so se zbirali pred hišami, kjer se vredejuje „Politik“, „Hlas Naroda“ in „Narodny Listy“, in so kričali: „Hamba dr. Riegru, hamba Stejskalu, slava Tilšerju!“ To nedostojno ravnanje proti tako zaslužnim in v najbitkejših okoliščinah potrjenim in skušenim voditeljem češkemu klubu ne more biti po volji; zato tudi nikakor ne more podpirati svojih mladočeških nasprotnikov v državnem zboru. Vsled vzajemne zveze med češkim in drugimi desniškimi klubi pa tudi poslednji ne smejo in ne morejo pritrjevati predlogom, katerim se protivi češki klub, ki sam pozná potrebe, zahteve in koristi naroda češkega, in se z vsemi sredstvi za nje poteguje, ne da bi ga še le mladočeška zadruga na to opominjala. Ni se toraj nadejati, da bi mladočeška slovanska zadruga v državnem zboru kaj veljala, zato se ji trezni in razumni poslanci, ki hočejo kaj doseči, ne morejo pridružiti in zato se je tudi Dalmatinci nečejo okleniti. S pomočjo Tridentinskih Italijanov mladočeški zadrugi še ni mogoče sprožiti kako interpelacijo, ker je v ta namen potrebnih 15 podpisov; obojih skupaj je pa dozdej le 14, namreč 7 slovanskih in 7 italijanskih poslancev, katerih pa dostikrat ni tukaj in ki bodo prej ko ne svojo zvezo z mladočeško zadrugo brez pomisleka zopet raztrgali, ko bodo sprevideli, da se zaradi te zveze ne bodo mogli več zanašati na podporo drugih desniških klubov. Udje raznih klubov pa smejo praviloma le z dopuščanjem

svojega kluba podpisovati od vnanjih poslancev sprožene interpelacije. To dovoljenje se daje pri jako važnih zadevah ali zaradi posebnih razmer včasno vsem udom, ali pa le posameznim poslancem, kakor je bil n. pr. češki klub nekterim dovolil podpisati Vašatyjevo interpelacijo zaradi prepovedanja taborov, včasih se pa odreka. Vsekako je toraj nova slovanska zadruga jako dvomljive vrednosti in brez vsaktere odločnejše veljave.

Trinajsta parlamentarna zveza.

Razum mladočeške slovanske zadruge osnovala se je te dni še neka parlamentarna zveza, ki so jo napravili Dunajski demokratje, Schönererjevci in drugi samci samo v ta namen, da se bodo naši voditelji pri volitvah v razne odseke tudi na nje ozirali. Drugih skupnih koristi ti poslanci nimajo in bodo kakor doslej hodili vsak po svojem potu. Državna zbornica ima toraj s to najnovejšo zvezo trinajst klubov in zadrug, namreč: 1. Poljski, 2. češki, 3. Hohenwartov, 4. Liechtensteinov, 5. nemško-avstrijski, 6. nemški, 8. Coroninijev, 9. Tridentinski, 10. slovanski klub, 11. nemška svobodna, 12. nemško-narodna, 13. samška zadruga.

Naučni minister

še dolgo ne bode imel mirú. Kakor sem že unidan omenjal, pretresali so slovenski poslanci interpelacijo, ki jo hočejo zaradi šolskih zadev v državnem zboru staviti in ki jo bodo menda že v prihodnji seji izročili. Ravno tako so pa tudi Dalmatinci sestavili interpelacijo zaradi razpusta gimnazije v Kotoru, ki bi jo morala vlada vzdrževati že iz vnanjih političnih razlogov. Na tej gimnaziji se namreč izobražuje velik del črnogorske mladé. Naši vladi bi moralo biti to jako po volji, in ko bi črnogorska mladina ne prihajala sama, morala bi jo še vabiti v svoje učilnice in skrbeti za to, da se v njih navzame prijateljskega duha do Avstrije in da ga kolikor mogoče med črnogorskim narodom širi. Črnagora je sicer majhna ali za nas jako važna državica, ker nam kot nasprotnica lahko napravlja veliko sitnosti in hudih zadreg. Zato nam ne smé biti vse eno, ali je Črnagora Avstriji prijazna in vdana ali odtujena, ali se ozira v Avstrijo ali v Rusijo, marveč

LISTEK.

Iz potnih spominov.

(Konec.)

Že poprej sem se vozil po laških vozeh in sedaj sem zopet v drugem razredu laške železnice. To priliko porabim, da spregovorim nekoliko o teh kupejih. Od Benetk do Vidma sem sedel v takem „kimpeži“, da sam sebi nisem verjel, ali sem res v drugem razredu ali ne. To je navaden voz tretjega razreda s tem razločkom, da je na leseno klop položena tenka žimnata blazinica. Pri desnem oknu sem pogrešal tudi zavese. Kaj pa stoji napisanega na steni? V laškem, francoskem, angleškem in nemškem jeziku je nabito sledeče, v Bologni meseca aprila tekočega leta natisneno svarilo na steni: „Die Herrn Reisenden sind ersucht sich sehr in Acht zu nehmen, weder den Kopf, noch die Armen zwischen die Stationen von Pitteccio und Vajoni von

den Wagenfenstern hinauszustrecken, um die dort bestehende Gerüste auszuweichen.“ Znamenite pri vsem tem so napake, ki so jih potniki zasačili v raznih jezicih. Iz poprav na steni se spozná, da so poleg napak v nemškem jeziku tudi v laškem tri, v francoskem jedna, v angleškem pa do sedaj še ni nobene. Morda do takrat še ni zasel tega voza noben Anglež, ki bi se mu bilo poljubilo angleško svarilo popravljati.

Laško solnce vedno bolj pripeka skozi okno. Mi dva s sopotnikom pa se oziraje po nepripravnem vozu vprašava, če se bomo v tej-le laški beračiji peljali celó na Avstrijsko? V Vidmu jih je bilo menda vendar-le preveč sram, tako opravljen voz družega razreda poslati v deželo našega cesarja, zato nam odkažejo druge, nekoliko boljše vozove. Sedeži so nabasani menda z morsko travo in prevlečeni s črnim blagom, umetno spletenim iz žime in prtenih niti. Na sredi ni naslonil. Sprevodniki tudi niso tako uniformovani kot pri nas. Bolj domačo temno obleko imajo s svetlimi gumbi in črnkasto kapico na glavi.

Furlanija, po kateri smo se vozili to jutro, je prav dobro obdelana, rodovitna zemlja. Slična je nepreglednemu vrtu. Povsodi se vidijo njive, travniki in ceste obsajene z drevesi, po katerih se spenja žlahtna vinska trta. Ker ni gozdov vmes, je vse bolj enolično. Hiše so povsodi zidane in krite večinoma z vzboknjeno opeko.

Enoličnost gorenje-italijanskih krajev pa kmalu mine, ko se peljemo od Vidma proti Gemoni. Še se vidijo lepa polja, zeló prodnate vode, pa tudi visokim, zeló strmim goram se bližamo vedno bolj. Na vsakem kolodvoru vlak ne obstane. Na potu iz Vidma proti Gemoni me naenkrat prestraši trojen kratek žvižg iz „lukamatije“. To je znamenje nevarnosti, mislim si in grem k oknu vprašat sprevodnika, kaj to pomeni. Ta me brž pomiri. Ne vem, kaj na Laškem pomenja trojni žvižg, vendar to sem zapazil, da smo se potem vozili nekoliko časa dosti bolj počasno, kakor poprej. Morda pa zato tū pa tam naredé kaj tacega, da se potniki vzdramijo, če kdo ravno zaspi. V mojem kupeji se je neki zaspan Lah brž vzdramil.

bi morali po vsi moči skrbeti, da svoj vpliv med črnogorskim narodom razširjamo in ga čedalje tesneje na-se navezujemo. To se najlaglje in najuspešneje godi v šolah, ker so mlada in nepopačena srca najpripravnijša za blage in nežne čute in se brez vsakere težave navzamejo duha in načel, ki jih pri svojih tovariših in soprebivalcih opazujejo. Ko bi toraj v Kotoru še ne imeli gimnazije, bi jo previdna vlada še le ustanovila in njeno obiskovanje črnogorskim sosedom kolikor mogoče polajševala. Velika politična napaka bi toraj bila, to gimnazijo odpraviti, zatoraj imajo dalmatinski poslanci prav, da se za njen obstanek potegujejo. Preden se državni zbor razide, bomo v tem oziru vedeli, kako in kaj, ker so vse stranke v tem edine, da more biti kriza pred razhodom poravnana. Kedaj bode sklenjen državni zbor, ne vé se še zdaj; neki list pa je včeraj omenjal, da bode menda poleg delegacij zboroval do 11. novembra.

Konvertovanje kranjskega zemljiščno-odveznega dolga.

(Spisal deželni poslanec dr. A. Mosché.)

(Konec.)

Vprašanje o varni naložitvi hranilničnih gotovín je danes že pekoče, in to še nerešeno vprašanje muči tudi kranjsko hranilnico.

Človeku ni treba biti posebno bistroumnemu, ako hoče uvideti, da je pri današnjih časih zelo poželenja vredna naložitev enega dela mobilne zaklade v dobrih in varnih deželnih papirjih.

Za kranjsko hranilnico bilo bi to na vsak način koristno in za deželo tudi, ker bi ostale obresti v deželi in ker bi se lahko posojilo spečalo pod ugodnejšim izplačilnim kurzom in z manjšimi stroški.

Samo ob sebi pa spečanje tega posojila ni v zvezi s tolikimi težavami. Od obstoječih zemljiščno-odveznih obligacij jih je blizo za 3 milijone, ki so vinkulovane.

5% obresti od teh znašajo po odbitem davku za kupone	gl. 141.750-00
in 4% obresti od teh s premijami vred	gl. 132.300-00

kar bi imelo za posledico izgubo v znesku gl. 9.450-00

pri obrestih, ako bi se te obligacije zamenjale z novim deželnim papirjem, tedaj pri treh milijonih le 9.450 gl., to je tako neznamenit znesek, zaradi kterega bi se gotovo ne hoteli današnji posestniki obligacij izpostavljati trudu in nevarnosti, ktero bi imeli pri novem nalaganju svojega denarja. Ni nemogoče tedaj, da bode večina posestnikov starih obligacij mirno pripustila zameno starih z novimi papirji. Mislimo, da je to bistvena okoliščina, na katero se bo moralo ozirati pri razpečevanju posojila in na katero se bo mogla ozirati kranjska hranilnica, ako se bo v veliki meri vdeležila novega posojila.

Različna pa so mnenja o vprašanju, ali je s pravnega stališča opravičena kranjska hranilnica vdeležiti se te finančne operacije.

Nikakor ne bomo priznavali, da po pravih ni dopuščeno pečati se hranilnicam s prevzemanjem deželnih, okrajnih in občinskih posojil, pač pa hočemo, da pustimo v interesu stvari na strani pre-

Gemono, prav mično, nekoliko v breg pozidano mestece, prištevam na prvi pogled najprijaznejšim krajem, kar sem jih sploh kedaj videl.

Na postaji „Perla Carnia“ prižgó luči v vozu, če tudi je solnce razlivalo na potnike polno svojo svetlobo. Kmalo spoznamo potrebo luči. Kajti odslej smo se vozili iz prerova v prerov, kakor miška iz luknjice v luknjo. Vseh prerovov je menda 26. Nekteri so precéj dolgi. Pri enem sem zapazil, da smo se vozili dve minuti skozi. To sem se razveselil, ko zagledam napis: P o n t e b a ! Kakor sva se dogovorila z onim Moravcem, podala sva se brž v restavracijo, da izdava zadnji laški denar.

Laško kolodvorsko poslopje je nizko in malo prostorno. Vse drugačen vtis pa napravlja naš kolodvor. Menda so Avstrijanci nalašč postavili tako lepo in prostorno poslopje, da so pokazali Lahom, češ: imamo še zmiraj groš! Kratek, lesen most veže italijansko kraljestvo in avstrijsko cesarstvo. Na prvem konci so laški „ibljartji“, na drugem pa avstrijski financar prebrskuje potnikom kovčege. V Pontablu sva počivala do polu dveh popoldne. Tam imajo

pirno točko, edino le konstatovati, da jim je dopuščeno nalagati svoje denarje v vrednostne papirje, ki zadostujejo pravilom.

Ako je gotovo, da bodo deželne obligacije take in da bodo mogle le take biti, bilo bi pa deželi veliko pomagano s tem, če bi bila poprej sigurna kranjske hranilnice, da bo pri nji spečala določeno večje število obligacij. Zoper tako podporo ne bo se moglo niti pravno niti dejanjsko ugovarjati.

Konečno še nekaj besedie nasprotnikom.

Mogoče, da se motimo; pričakujemo nasprotnih izpeljav in pouka; ako nam dokažejo zmoto, opravičijo naj nam jo z našim domoljubjem in z ono navdušenostjo, ki navdaja mislečega človeka, ko zasleduje dobro idejo.

Pri tem vprašanju nismo poznali niti političnega niti narodnega antagonizma. Ne prisvajamo si ničesa. Zaradi tega pa priznavamo radostno, da ideja o konvertovanju ni nova, ni naša iznajdba, ter da je mogoče načrt naš zboljšati. Objektivnost naša ne pozna mej in radi prepuščamo vsakteremu zavest in slavo, da je storil za deželo kaj koristnega; zaradi tega pa izrekamo tudi svoje odkritosrčno obžalovanje, da se koristi, obsežene v dogovoru z dné 29. aprila 1876, že davno niso bodisi s konvertovanjem dolga, bodisi potom poračunanja z državo porabile v oni dōbi, ko še ni vladala današnja večina v deželni zbornici, kar bi se bilo takrat tem lažje zgodilo, ker so dotični, ki so sklepali pogodbo, vendar morali vedeti, ktere koristi so v nji skrite. Deželi Kranjski bilo bi to le na korist. Tako pa moramo biti v zadnji uri zadovoljni z ostankom onih koristi. Vsaj te reši naj nam osoda mila!

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. oktobra.

Notranje dežele.

Odgovor na interpelacijo *češkega kluba* čuli bomo prej, nego smo se nadejali. „N. Wr. Tagbl.“ poroča, da bo že jutri objavil pl. Gautsch dotični odgovor vsled sklepa ministerskega sveta.

Postava gledé *vojaškega nabora* za leto 1888 razdelila se je dné 14. t. m. med državne poslance. Potrditi se mora za to leto vojaških novincev 55.922 za stalno vojno in mornarico, in 5592 mož za nadomestovalno rezervo.

„Triester Ztg.“ čudi se opravičenim zavzetjem, zakaj *Tržaškega župana* tolikokrat ni videti pri veselicah in družih prilikah, kjer se odločno kaže avstrijsko - patrijotični značaj večine Tržačanov, ko ga vendar nikdar in nikjer ne manjka tam, kjer rogovilijo Italijanissimi. To je pokazal mož o priliki pogreba zagrizenega irredentovca Juretiča (Juretiča!). Ponosno je korakal župan za rakvo pri tem sprevodu, ki je bil povsem demonstracija v veliko-italijanskem smislu. Tri dni poprej pa so pogrešali Tržačanji svojega prvega mestnega očeta pri veselici, ktero so napravili v čast cesarjevega imendana. Pač žalostno, da gospodujejo taki ljudje v najodličnejšem mestu južne Avstrije!

Bosenski in hercegovski narod odkril bo dne 24. t. m. v Bosenskem - Brodu cesarjev spomenik na istem mestu, kjer je cesar pred dvema leti stopil prvi pot na bosenska tla.

Vnanje države.

Črnogorski izseljenci, kterih ni sprejela srbska vlada, vračajo se v domovino svojo čez Sandžak.

tudi posebno sobo, da se potnik malo očedi. Tudi jaz stopim noter, da se otresem laškega prahu in odpravim železnične saje raz obličja. Omijem se sam, služabni duh pa parkrat potegne čez pleča s krtačo in mi hitro računi 20 kr. No, pa sem kazal spet vsaj tako zunanost, da sem si upal na Trbiž.

Vozovi se močno napolnijo. Hitro zdrčimo mimo Naborješke trdnjave skozi ozko dolino in dospemo srečno okoli treh popoldne na Trbiž. Kmalu dobim nekaj znancev.

Na večer pa se snideva tudi z onim znancom, ki jo je pripihal ravnokar s krožnim listkom čez Linec, Dunaj, Gradec, Maribor, Beljak, spet na Trbiž in domu. To je bilo govorjenja! Vsak bi bil rad hitro vse povedal, ko bi mogel. Zato si pa sedaj pripovedujeva polagoma, kako je bilo tiste dni na Laškem in Avstrijskem. Meni se zdí prav dobro, da sem srečno prišel čez mejo, ko še ni bilo ničesa čuti o koleri. Ko bi se bil vozil pozneje, moral bi se bil dati morda še prekajati kake tri dni na meji.

Oba vkupaj navadno skleneva svoj pogovor z domačim rekom: Povsodi dobro — doma najboljše!

Bōda teh siromakov je velika. Prosili bodo neki, naj jim dovoli bosenska vlada, da se smejo naseliti kje v zasedenih deželah.

Bolgarska vlada žrtvuje vsako leto veliko svoto za vojaško izvežbanje, med tem ko je ravno sedaj zdatno zmanjšala ustanove, ktere plačuje v inozemstvu učeči se mladini. Vojaška šola pričela je svoje tečaje. Veliko obiskovalcev se je letos zglašilo; mnogoštevilni abiturijentje vstopili so kot kadetje, poleg tega pa obiskuje to šolo nad sto častnikov, ki so bili takim izjemoma imenovani v zadnji vojski in ki morajo napraviti svoj reden častnišk izpit. — Ako ima „Pol. Corr.“ prav, prosil je metropolit Klement pri knezu Ferdinandu za avdijenco, da mu bo mogel izraziti svoje lojalno mišljenje nasproti prestolu. V Sofiji vzbudila je ta okoliščina veliko začudenje; splošno je tam mnenje, da je to prvi korak k spravi Cankovcev s sedanjo vlado. — Listi pečajo se mnogo s Cankovom. Dokazujejo mu, da je neznajčen. Začetkoma bil je prijazen Francozom in osobito njihovemu verskemu obredu, pozneje pa je postal pristaš Rusije. Toda dolgo ni trajalo, da je začel Ruse sovražiti; predrzno je rekel takrat pred ruskim konzulom Hitrovom: „Mi Bolgari nočemo od Rusov niti medú, niti žēla.“ Ko je prišel Kaulbars v Sofijo, predrugečil je zopet svoje mnenje ter postal najtesnejši prijatelj ruskega generala in komisarja. Sedaj živi pod ruskim pokroviteljstvom v Carjemgradu. Vendar pa pravijo časopisi, da bi bilo napačno obsojati moža naravnost zaradi te omahljivosti; Cankov je po njegovem mnenju le zvesta podoba svojih sodobnikov.

„Svět“ spodbuja *rusko* vlado, naj postopa odločneje, ker jej ne more pretiti zaradi česte nobena nevarnost. Knez Bismarek ni več oni čarobnik, ki je pred kratkim k sebi pozival ruske diplomate, da bi se mu klanjali. Ker mu je na tej strani spodletelo, zablja k sebi Crispija. Car je osvobodil s svojo mogočno besedo rusko diplomacijo nemške mōre ter jo zbudil k novemu življenju. Brez ruske pomoči pa bo postal stvaritelj najnovejše zgodovine navaden mešetar, ki gledé sredstev ni posebno zbirčen. — Car odložil je odpotovanje svoje iz Kodanja za nekoliko časa, ker je drugi njegov sin, veliki knez Jurij, zbolel na osepnicah.

Bolezen *nemškega* prestolonaslednika se je shujšala. Osebe, ki so imele priložnost ž njim govoriti, so zapazile, da v enomer s silao težavo požira in da ga vsak dan proti večeru trese mrzlíca. Slab je neki tako, da more potovati le zelo počasi. Akoravno so se zopet prikazali prvotni simptomi bolezní, ne dá se operovati. Mackenzie-jeva učenost in umetnost se ni obnesla. Dvorni krogi Berolinski slutijo, da ima cesarjevič neozdravljivega raka.

Razpor med *francoskim* vojnim ministrom in generalom Boulangerjem se je poojstril. Boulanger dobil je 30 dni zapore zaradi neosnovane izjave svoje o Ferronu. Casopisje večinoma odobrava to kazen ter celó trdi, da ne bo zadostovala ministerskemu совету. Vrhu tega je pa v proračunski komisiji konstatoval poročevalec Cavaignac, da je general Boulanger v mesecih decembru in januariji odkazal za vojaško obleko teritorijalne armade osem milijonov, akoravno kamora tega ni privolila. Zagovarjati se bo moral toraj tudi zaradi te nepostavne samostalnosti. Govori se, da bo za zmeraj odložil orožje ter da se bo dal voliti v kamoro. Mogoče pa mu celó tega ne bo treba storiti, ker so tudi, ki mislijo, da ga bo vlada sama izpustila iz službe. — V Caffarelovo neprijetno zadevo zapleteni Wilson dokazal je svojo nekrivdo. Zahteval je, naj sodnik gledé njegove osebe skupno zasliši ženski Rattazzi in Limousin in nemškega barona Kreitmayerja. Vsi ti trije obstali so v prisotnosti Wilsonovi, da so ga po krivem obdolžili, ker so mislili, da bo sodnija zadržala to zadevo, ako bo ž njo v dotiki tak odličnjak.

Italijanski ministerski predsednik poročal je uradno v ministerskem svetu dne 8. t. m., da ga je v Friedrichsrube knez Bismarek sprejel prisrčno in veličastno. Rekel je, da more zagotovljati po tem, kar je čul od kancelarja, da je evropski mir utrjen za dolgo časa.

Angleški delavci so z vsakim dnem bolj zbegani. Socijalisti pridno netijo ogenj, plamen pa, ako se dvigne v žarečem svitu proti nebu, pogoltnil bo najbrže kurjače same. Vendar pa delajo vladi ti delavski nemiri mnoge preglavice. V petek zbralo se je zopet na Londonskem Trafalgarsquare veliko število delavcev, ki so brez služb, od koder so vrstoma odšli pred Mansion-house, palačo lordmajorjevo. Poslali so deputacijo k lordmajorju, ta pa je ni hotel sprejeti, češ, ne uvidi kaj naj koristi tak razgovor. Vsled tega navstala je velika razburjenost mej izgredniki. Pretili so, da bo lordmajor sam kriv, ako bo vzbudila njegova osornost resne nemire. Začeli so ga izskavati mej groznim vrišem in šundrom, potem pa so se pomikali prepevaje marseljezo proti vzhodnemu predmestju, kjer je bilo razobešenih mnogo rudečih in črnih zastav. Pred vredništvom „Standard-a“ so zopet razgrajali, slednjič pa se je vendar posrečilo policiji odstraniti zastave ter razkropiti razposajalce, kterih mnogi so imeli frigiške čepice, znak revolucijskega mišljenja. Sploh pa je bil ta izgred silnejši in nevarnejši, kakor vsi prejšnji.

Turčija še vedno ugiblje in tudi ne bo ničesa odločnega sklenila, dokler ne poizvé natanko o izidu italijansko - nemških dogovorov v Friedrichsrube. Vlada se boji, da sta Crispi in Bismarek po-

glavito sklepala tudi gledé Tripolisa, po katerem hrenpeni Italija. Turčija je neki brzojavno naročila svojim zunanjim zastopnikom, naj jej v tem oziru kolikor mogoče hitro pošljejo pojasnitve, da izvé, kaj je resničnega na tej bojazni.

Na Španskem v Barceloni izzvati so hoteli nekateri agitatorji s pomočjo tamošnje delavske krize vstajo, da bi potem mogli sredi nemirov napasti borzo. Poveljnik provinciji pa je preprečil ta naklep s tem, da je združil žandarmerijo v onih krajih, kjer so se bali izgredov. Sedaj je zopet vse mirno.

Izvirni dopisi.

S Pohorja, 10. oktobra. Vendar enkrat zopet krepka beseda: „Lasciate ogni speranza!“ Pri takošnih okoliščinah, ko se takó odločno, ali bolje brezozirno z nami postopa, treba je vendar kaj odločnega reči, pa tolikanj gotoveje še tudi kaj odločnega storiti.

Pravi poslanec ne ravna toliko po svojej volji, nego po volji svojega národa. Ako je bilo poslancem gledé národa kaj obljubljenega, ob času obroka pa so se le pomaljale pesti, da, še celó rogovi, na poštenega moštva javno sramoto, narodnosti dotični pa v javen posmeh, imajo pač sedaj č. g. poslanci dolžnost: preiskati celo reč natančneje. Če se damo še dalje takó za nos voditi, potem pač ne zaslužimo imena — národ. Doslednost in mož-beseda, bili ste glavni značaj naših očetov, ter ste imeli veljavo, ko nam še niso nemška peresa praskala in zapisovala naših pogodb, niti nam predpisovala tako težkih krvnih in denarnih dolžnostij; ničvredni vnuki bi bili, ako to najlepšo svojo doto zapravimo še za manj, nego li za skledo leče!

Cita se po raznih listih, kako srčno so Poljaki sprejemali ekscelencijo. To že zvoní jako neugodno, kajti celo srce móči je dati le možaku, ne pa vetrjaku. Posledice iz tega pohoda se sicer še ne dádo povsem prerokovati, pa ako bodo le nam neugodne, spomnili se bodemo lahko znanega poljskega réka: „aby sir lej kobiecie podobac, dosyc jest, powiedzac jej jakie pochlebienstwo!“ Da, ne tajimo, da so bile take priliznene besede (pochlebienstwa) govornjene tudi nam Slovencem, ko je bilo treba držati prestol Taaffejevega ministerstva, pa ukanili smo se in tako se bo vtegnilo tudi Poljakom zgoditi. Sploh pa národ, katerikoli, nikdar ne smé dovoliti, da bi se z njim ravnalo kakor s žensko, kerim se je sedaj tej, sedaj onej navajen laskati — podlež! Slovenci bodemo pri vresničenji teh slutenj gledé Poljakov zopet za jedno skušnjo bogatejši, pa „vzdali bomo se na se in kljuse svoje“, ter stali na strani Čehov, s kterimi smo po delovanji proti-avstrijskega „schulvereina“ javnemu iznarođenju izpostavljeni. Raje toraj s Čehi k opoziciji — ako treba — nego ostati še dalje pri takóšnem kimanji, pa za tako plačilo! Nad 50 sinov slovenskih starišev ni moglo biti letos sprejetih v gimnazijo; 50 starišev, davkoplačevalcev, to je tudi nekaj, zlasti če se uvaža, da je pravemu zastopniku naroda žuljava kmetska roka toliko vredna, kakor ministrova, ki mu jo podá v rokavici.

Blaženi nemški jezik, pač si v resnici privilegovani! Brez tebe ni rešitve, sicer bi te ne bilo treba razširjati na vsakoršne načine.

Mehkota naša nas ne pripelje nikamor drugam, nego li v pogin. O katerem národu čitamo toliko prijenjevanja v zatiranji, nego baš o slovaškem, toraj čujmo tudi posledice tega prijenjevanja. Učitelj Karol Salva v Klenovci izdaja letos že tretje leto učiteljski list „Dom a škola“, četrto leto „Domovega kalendar“-ja in prvo leto „Priateljca dietok“. On izdava to iz ljubezni do prosvete svojega národa, pri malomarnosti potujčevanega občinstva že itak v svojo gmotno škodo, pa kaj je storila madjarska vlada! Obsodila ga je, da mora kot „pisatelj z dohodkom“ plačati od vsega tega letos 355 gld. dohodninskega davka, koji znesek bil je potom eksekucije tudi iztirjan, v očitnem protivji s zakonom, po katerem je pisatelj, kot izobraževalec národa, davka prost. To se je zgodilo sicer „intra Hungariam“, pa bilo je mogoče le vsled same popustljivosti, ki je že takošna, da se tam niti volitev nihče več ne vdeležuje. Pač lep vzgled za nas, kam ta popelje!

Toraj ura je tukaj, da pokaže posebno izbranec naroda, da za tako puhlo peno, naš ponós, naša prava niso na prodaj, da hočemo, ali pošteno in častno živeti, ali pa junaško umreti z orožjem v roki v

boji za omiko našega národa, ki je pravo deveto čudo v Evropi v devetnajstem stoletji! „Lasciate ogni speranza!“ — Ko bomo pa popustili vse nádeje, ako jih le res moramo, znali pa bomo tudi biti še poprej popolnem drugi!

S Ptuja, 11. oktobra. Predrznosti tukajšnjih nemčurjev se mora človek le čuditi, kajti razumeti mu je tako ni mogoče. V domačem življenji je navada, da če ta ali oni kjsersizebodi breo dobi, nič več tjekaj ne sili, vsaj ne, če je pri zdravi pameti. Pri naših nemčurjih to ni veljavno. Znano je, da so letos propadli pri volitvah v okrajni zastop. Človek normalno razvitih možgan bi mislil, da jim mora ta poraz vendar zadostovati, da se ne bodo več vtikali v reči, ktere jim nič več mari niso. Kaj še! Propadli odbor šel je in je sklical na večerajšnji dan 10. t. m. veliko odborovo sejo. Ali ni to nesramno? Kje ima pravico za to? Slovencev ni bilo k seji, temveč so poslali jako odločan ugovor, ki so ga podpisali gg. dr. Ploj, dr. Jurtela, A. Jurca in o. Hrtiš. V tem ugovoru so slovesno protestovali, kako da si drzne stari odbor sklicavati veliko sejo, ker je že nov odbor izvoljen. Nemci se za ta protest niso brigali, temveč ga djali „ad acta“ in sklepali brez Slovencev. Sklenili so, da se napravi v Ptujem okraji pletarska šola, za kar bo prevzel okraj tretjino stroškov proti temu, da druge dve tretjini prevzamete dežela in država. Občinam sv. Marka, Pobrš, Brežice, Dravei, sv. Lovrenec na Dravskem polji in Dragovče dovolila se je podpora po 80 gold. za nakup plemenskih bikov. Dvema babcama se je dovolila podpora po 60 gld. Prošnja mitniškega zakupnika Jan. Podhostnika, da bi se mu nekoliko zakupnine odpustilo, odložila se je na poznejši čas. Račun za leto 1886. se je odobril in se je dal odboru absolutorij. Prošnji občin sv. Lovrenec in Nova Štifta za odpis zemljišč se niste uslišali. V okrajni šolski svét izvolili so petero zastopnikov in to: gimnazijalnega ravnatelja Tschaneta, dr. Mihelitscha, V. Piska, vse s Ptuja; Franca Šoštarčiča iz Št. Vida in Jan. Mariniča od sv. Urbana, vse pristaše nemškoliberalne stranke.

Domače novice.

(Duhovske spremembe v Lavantinski škofiji.) Celjski vikar je postal g. France Irgl. Nemški pridigar in katehet v Celji g. Martin Matek; kaplan v Žalcu g. Adam Grušovnik, do zdaj farni oskrbnik v Vitanji. G. Jos. Žičkar praznuje svojo inštalacijo v Vitanji kot ondašnji župnik v nedeljo 23. oktobra.

(Modro gospodarstvo naših „Nemcev-Kranjcev“.) Kranjska hranilnica, še vedno v izključljivih rokah stranke, ktera se sama „Nemce-Kranjce“ imenuje in vse sovraži, kar je slovenskega, sklenila je, kakor se „N. Fr. Pr.“ iz Ljubljane 14. t. m. poroča, v svoji zadnji skupni seji pretečeni petek zvečer, kupiti Virantovo hišo za 73.000 gold., da se ustanovi tam povodom štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja obrtna šola. Učni jezik na tej šoli biti mora po ustanovitvi nemški, in na Virantovem vrtu zidalo se bo nemško deželno gledišče. — Ali ni res tako gospodarstvo naših ljubeznjivih Nemcev modro, ki nas kar h krati osrečiti hočejo z dvema dobrodelnima napravama? Da, z veseljem pozdravili bi ta sklep kranjske hranilnice, ko bi se pri njem ne pokazala zopet tista strankarska zamrza do vsega, kar je slovenskega, kakoršna je vendar, kar morajo sami spoznati, kranjska dežela. Ali je morda to nemška spravljalivost, da hočejo gospodarji kranjske hranilnice naše groše proti nam obračati? Ali naj jim na ljubo slovenski posli in slovenski posestniki, kterih večinoma žulji so v kranjski hranilnici, zidajo nemško šolo in še celó nemško-deželno gledišče? Kako nasprotje je to! Saj vendar nemško-deželno gledišče nikdar biti ne more v Ljubljani, ker dežela naša ni nemška. Ako si pa hočejo naši politični strankarji, kar bi pri hranilnici nikakor biti ne smeli, iz svojih grošev nemške šole in nemška gledišča zidati, slobodno jim, a z našimi žulji naj pa nikar ne delajo zdražb. Kranjske hranilnice preostanki morali bi se za drugačne, zares deželne potrebe obračati, potem bi morda naši nasprotniki ne bili več tako vročekrvni, a s tujim kapitalom se je kaj lahko ponašati.

(„Glasbena Matica“) imela je svoj letošnji občni zbor minulo soboto. Nova pravila so se sprejela. V odbor so voljeni: Dr. vitez Bleiweis, Drenik, dr. Ferjančič, dr. Gros, Ohm vitez Janušovsky, Juvanec, dr. Hudnik, Pateroster, Ravnikar (predsednik), Razinger, Stegnar, Svetek, Valenta, Vencajs Fajgel, Gregorčič, Starec, Šuštaršič, in Žirovnik.

(Dijaški ustanovi) izpraznjeni ste pričetkom šolskega leta: 4. in 8. mesto Jernej Sallocherjevih ustanov po 50 gl. na leto. Pravico do teh ustanov imajo dijaki Ljubljanskega gimnazija. Nadalje je izpraznjeno eno mesto cesar Franc Josipovih po mestni občini Ljubljanski ustanovljenega štipendija po 50 gl. Pravico do te ustanove imajo ubožni v Ljubljano pristojni dijaki na c. kr. veliki realki.

(Stekel pes) priklatil se je z dežele v mesto večeraj in oklal več psov ter ljudi popadal; pred g. Ferlinčevo gostilno mu je slednič mestni redar glavo odsekal in s tem nadaljne nesreče zabranil.

(Umrla je) v petek v Kranji ženska, znana pod imenom „Ovinka“, stara štiri mesece manj nego sto let; bila je do zadnjega bistrega duha.

(Cesarjevič Rudolf in Štefanija) prideta v Celje dné 27. oktobra t. l. ob 1/2 11. uri dopoldne. Ogledala si bojeta mesto. Konjerejsko društvo sklicuje tudi konjsko razstavo, na kateri se bo med posestnike lepih konj razdelilo 31 premij. Te premije zložili so skupaj nastopni okraji: Okraj Šmarije dal je 6 daril, Celje 5, Šoštanj 5, Vransko 4, Laški Trg 3, Gornjigrad 3, Slovenji Gradec 2, vsak z opazko, da se darila razdelé le med konjerejce dotičnega okraja. Poleg teh daril razdelile se bodo tudi državne srebrne in bronaste svetinje. Dalo jih je c. kr. poljedelsko ministerstvo in priznalne častne diplome.

(K slavnostni gledališki predstavi), ktera bo v Gradci dné 25. t. m. na čast cesarjeviču Rudolfu in Štefaniji, dobile so povabila le one družine in oni dostojanstveniki, ki kaj reprezentujejo. V ložah sedelo bode najvišje dostojanstvo z gospemi in gospicami, v parterji drugi reprezentantje in po galerijah pa njihovo ženstvo. Navadni ljudje nimajo pristopa.

(Vjetnika), ki sta pred štirinajstimi dnevi ušla iz Celjskih ječ pri ondašnji okrožni sodniji, že so dobili, enega v Celji, drugega pa v Ptuj. Menda ju bodo sedaj bolje spravili.

(Toča) vsula se je 11. t. m. okoli poludné čez Podčetrtek in okolico na Štajarskem ter je segla tudi čez mejo tjekaj na sosedno Hrvatsko. Zjutraj na vse zgodaj jelo je deževati. Ob enajstih je gromelo ter se bliskalo, in kmalo na to vsula se je toča. Padlo jo je po nekterih krajih po 3 do 4 cm. na debelo. Veliko škodo je napravila gospodarjem, ki imajo vinograde, kajti nobeden ni bil še trgal, ker grozdje ni bilo dozorelo. Sedaj seveda vsak pohiti, kolikor more; škoda je vendar-le občutljiva.

(Železniški ravnatelj) imeli so minuli teden, 13. t. m., v Pulji veliko konferenco ob predsedništvu generalnega ravnatelja državnih železnic, sekcijanskega načelnika barona Czédika, na ktero so se sošli ravnatelji vseh avstro-ogerskih železnic.

(Preselil) se je iz Komna v Gorico c. kr. notar Josip Kavčič. Gorica ima sedaj enega odličnega narodnjaka več. Svoji k svojim!

(Pobegnil in vtonil.) Neki dr. Levin Rejčević je bil zatožen požiganja ter je pobegnil v Carjigrad. Tamošnji avstrijski konzulat pa ga je prijel in odpravil z Lloydovim parnikom „Aglaja“ v Trst, oziroma v Zagreb. Blizo Krfa pa je skočil Rejčević v morje ter skoraj gotovo vtonil.

(Od fare pri Kostelji 12. okt.) Prvi sneg smo zagledali danes zjutraj na gori Drgomelji okraj Kolpe. Popoldne pa ga je zakrila siva megla, da nam ga za nekoliko časa pokaže še več. Veseli ga ravno nismo, ali bolje je, da se ga poprej privadimo, kakor kasneje.

(Prav je tako!) Goriška „irredenta“ hotela je napraviti ondi umrlemu velikemu Tržaškemu „irredentovecu“ Henriku Juretiču, vredniku lista „Independent“, veliko nagrobno slavnost. Goriški okr. glavar, c. kr. dvorni svetnik baron Rechbach, pa je slavnost odločno prepovedal in je svojo prepoved podprl z razlogom, da si Juretič za Gorico ni pridobil nikakih zaslug, da tudi za blagor države ni prav nič storil vse svoje življenje, pač pa so ga osebni nazori kazali v jako slabi luči kot sovražnika javnega reda in avstro-ogerske države. Dotični

odbor, ki si je v glavo vtepel, da se slavnost mora prirediti, pritožil se je na c. kr. cesarsko namestništvo v Trst, kjer mu bodo pa menda prav tisto povedali, kar je zvedel pri g. Rechbachu.

(Nove deželne postave) načrtu, s katerim je deželni zbor kranjski predružačil nekatere točke glede izvrševanja lovske pravice, podeljena je Najvišja sankcija.

Razne reči.

— Velikega jastreba ustrelil je neki lovec ob cesti blizu Mostara v Hercegovini. Peruti so široke 2 m. 60 cm.

— Najjedrnatejši slog. Vojvoda Buckinghamski, grof Rochester, lord Dorset in več drugih odličnjakov bilo je zbranih pri pesniku Drydenu. Pogovarjali so se o slovstvu, med drugim tudi o jedrnatosti sloga, to je o umetnosti, da se zapiše misel jasno in razvidno, pri tem pa kolikor mogoče na kratko, z malimi besedami. Sklenili so poskusiti se v tem oziru, a ker se ni hotel nikdo meriti z Drydenom, imenovali so ga sodnika, ki bo razsodil, kdo je med njimi prvak v jedrnatem slogu. Lord Dorset vzel je v roke svinčnik ter je bil v eni minuti gotov; zložil je papir ter ga položil pod svetilnico na mizo. Vsi drugi pa so si ubijali glavo ter grizli peresa. Določeni obrok je pretekel in Dryden je v razsodbo prečital list za listom, potem pa rekel: „Priznavati moram, da so na teh listih zelo lepe misli v kolikor mogoče kratki in jasni obliki. V najjedrnatejšem slogu pa so pisane besede lorda Dorseta. Sodite sami!“ Dryden je prečital lordov listič: „Prinoscu tega izplačam 500 šterlingov. Dorset.“ — Vse se je smejala, tvarina in oblika bili ste jim enako všeč.

— Lovska. Pri „lovcu“ snide se vsak večer lovska družba, kjer se zaplete navadno pogovor o lovskih dogodkih, razni sreči, premetenosti lovskih psos in prekanjenosti družih živali. Lovec A., ki je na glas posebno dobrega kvantača, pripoveduje o svoji „Dijani“, ktera je tako razumna in izučena, da mu služi prav za deklo. „Kar ji naročim“, pravi A., „vse mi natanko izvrši, ne da bi le za trohico pozabila.“ „To je že res lepo“, pravi B., ki je mnogo sveta obredel, „toda še senca ni proti razumnosti slonov, ktere sem imel priliko občudovati v Indiji. Ondi je imel moj prijatelj starega slona že veliko let pri hiši. Premetena žival mu je opravljala vsa dela, kakor blapec. Zvečer mu je gospodar navadno naročil opravila za drugi dan. Ker je bil pa slon, kakor sem prej rekel, že bolj pri letih in ga je tu pa tam spomin zapuščal, napravil si je vselej, preden se je naslonil, vozal na rivec, da bi česa ne pozabil.“ — Lovec C. vpraša svojega sosedo D., če pač vé, zakaj zajec pred belim psom bolj beži, kakor pred črnim ali sploh lisastim? „Menda zato“, pravi lovec D., „ker zajec misli, da je beli pes slekel suknjo in golok drvi za njim.“

Telegrami.

Dunaj, 17. oktobra. Cesar podelil je generalu topništva Baueru povodom njegove službene petindvajsetletnice veliki križec Leopoldovega reda z vojskino dekoracijo viteškega križca.

Dunaj, 17. oktobra. Deputacija od cesarja milostno sprejeta. Poklukar izročil prošnjo deželnega odbora in zlasti povdarjal, da pri nas ni duševnega proletarijata, ker manjka duhovnov, sposobnih uradnikov in zdravnikov; cesar so zagotavljali, da jim je izobraženje našega naroda pri sreci, in obljubili, da bodo dali natančno preiskati razmere.

Kodanj, 16. oktobra. Dobro poučeni krogi mislijo, da bo car odpotoval v 8 ali 14 dneh čez Warnemünde ter da bo obiskal cesarja Viljelma.

Sofija, 17. oktobra. Tukajšnje občinske volitve izvršile so se brez nemirov; izvoljeni so večinoma vladi prijazni kandidatje.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
15.	7. u. zjut.	724.50	+ 4.8	sl. szap.	oblačno	21.8
	2. u. pop.	725.10	+ 5.0	sl. vzh.	"	
	9. u. zveč.	727.81	+ 3.8	sr. vzh.	"	
16.	7. u. zjut.	730.65	+ 2.0	sl. zap.	dež	5.0
	2. u. pop.	733.58	+ 4.5	"	"	
	9. u. zveč.	735.58	+ 3.0	"	oblačno	

Cné 15. Dež skoraj celi dan, zvečer mrzel veter. Dné 16. celi dan dež z prenehajem. Srednja temperatura 5.5° in 3.0° C., za 7-1° in 8-5° pod normalom.

Izdajatelj: Jožef Jerič.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

17. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 20 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 80 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 10 "
Akcije avstr.-ogorske banke	885 " — "
Kreditne akcije	283 " 50 "
London	125 " 25 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 91 "
Cesarski cekini	5 " 93 "
Nemške marke	61 " 35 "

Žalostnega srca naznanjam vsem sorodnikom, prija eljem in znancem, da je Vsegamogočnemu bil sklep, preljubega mi očeta

JURIJA FERTIN-a, Kraljiča z Breznice,

po daljši, a ne hudi bolezni, previdenega s svetimi zakramenti za umirajoče, v 76. letu dne 13. oktobra poklicati k sebi v boljše življenje.

Truplo predrazega ranelega smo izročili 15. t. m. zjutraj materi zemlji na Brezniškem pokopališču k večnemu počitku.

Nezobljivega očeta priporočam vsem prijateljem in znancem — osobito prečastiti duhovščini, ktere s cela nenavaden spoštovatelj so bili blagi pokojnik do zadnjega trenutka, v molitev in blag spomin.

Na Breznici, v soboto dne 15. oktobra 1887.

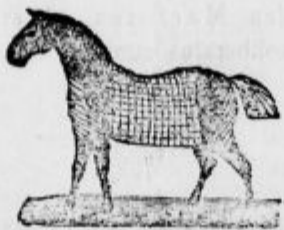
Ignacij Fertin,

kapelan v Starem Trgu pri Poljanah.

Resnici čast!

Dokler ne poidejo, oddajamo od danes naprej zelo velike, debele, široke, nerazrušljive

konjske plahte,

Nepovolno blago vzamemo brez ugovora

nazaj in povrnemo denar.

100 cm. dolge, 130 cm. široke po gl. 1.50 komad, iste posebno fine gl. 1.75, **žoltodlake vozne plahte** s 6 raznobojnimi črtami in bordurami, 190 cm. dolge, 135 cm. široke gl. 2.80, 195 cm. dolge, 155 cm. široke, dvojno močne in debele, najfinejše gl. 3.25 komad.

➔ Pošilja se proti povzetju. ➔

(1) Naslov: „**Waarenhaus zur Monarchie**“, Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 9/L. Z.

St. 12309. (1)

Dijaška ustanova.

S pričetkom šolskega leta izpraznjeno je pri mestnem magistratu eno mesto cesar Fran Josipovih po mestni občini Ljubljanski ustanovljenih štipendij po 50 gold. na leto.

Pravico do teh štipendij, ktere podeljuje mestni odbor Ljubljanski, imajo ubožni, v Ljubljani pristojni ali ko bi tacih ne bilo, sploh na Kranjskem rojeni, tukajšnje realko obiskujoči dijaki.

Prošnje s krstnim in ubožnim listom in s šolskima spričevaloma zadnjih dveh semestrov vložiti je

do 20. novembra letos

potom realkega ravnateljstva pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski
15. dan oktobra 1887.

St. 12531. (1)

Dijaške ustanove.

S pričetkom tekočega šolskega leta izpraznjeni ste pri mestnem magistratu 4. in 8. mesto Jernej Sallocherjevih ustanov po 50 gl. na leto.

Pravico do teh ustanov, ktere podeljuje župan Ljubljanski, imajo dijaki Ljubljanskega gimnazija, ki so na Kranjskem rojeni, ubožni, lepega zadržanja in pa pridni.

Prošnje, kterim je priložiti krstni in ubožni list, potem spričevali zadnjih dveh semestrov vložiti naj se

do 20. novembra letos

potom gimnazijskega ravnateljstva pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski
15. dan oktobra 1887.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Kmetovalec.

Gospodarski list s podobami.

Štev. XIX. tega najboljega, največjega in največjega slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino:

Janez Mesár. — Ber te vsi sadjarji! — Razne reči. — Gospodarske novice — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti c. kralj. kmetijske družbe kranjske. — Tržne cene. — Inserati.

„Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi poli, ter stane za celo leto 2 gold. Gg. učitelji in šolske knjižnice dobivajo list za polovico cene.

(18) **Inserati**

proščeni v „Kmetovalcu“ imajo najboljše vspeh, kajti list je razširjen posebno po deželi, zlasti pa v premožnejših kmečkih krogih. Zelo priporočljiv je „Kmetovalec“ za objavljanja pri nakupu ali prodaji gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

St. 16750. (1) **Ustanove.**

Za 1887 leto ima magistrat Ljubljanski podeliti stedeče ustanove:

1. Jan. Bernardini-jevo v znesku 80 gold. 35 kr.
2. Jur. Thalmeiner-jevo v znesku 86 " 26 "
3. J. Jak. Schilling-ovo v znesku 73 " 50 "
4. Jan. Jost. Weber-jevo v znesku 82 " 52 "

do kterih imajo pravico hčere Ljubljanskih meščanov, ki so revne, poštenega obnašanja in so se letos omožile.

5. Jan. Nik. Kraškovič-ovo v znesku 75 gold. 60 kr., do ktere ima pravico hči ubogega meščana, kmeta, rokodelca ali delavca St. Peterske fare, ki se je letos omožila.

6. Jak. Ant. Fancojevo v znesku 71 gl. 40 kr., do ktere ima pravico uboga, poštena nevesta meščanskega ali nižjega stanu.

7. Jos. Feliks Sinn-ovo v znesku 48 gl. 30 kr., do ktere imata pravico dve najbolj revni deklici iz Ljubljane.

8. II. Ant. Raab-ovo v znesku 200 gl. 4 kr. Do ene polovice to ustanove ima pravico ubožna in poštena vdova Ljubljanskega meščana, do druge polovice pa ima pravico ubožna, dobro odgojena in že zaročena hči Ljubljanskega meščana po poroki.

9. Jan. Krst. Kovač-ovo v znesku 151 gl. 20 kr., ktera se ima razdeliti med štiri v Ljubljani bivajoče revne očete ali vdove-matere, ki imajo po več otrok in ubožta niso sami krivi.

10. Helene Valentini-jevo v znesku 84 gl., ktero je razdeliti med otroke v Frančiškanski fari v Ljubljani rojene, ki nimajo starišev in še niso 15 let stari.

11. Ustanovo za posle od neimenovanega dobrotnika v znesku 50 gl. 40 kr., ktero je razdeliti med štiri uboge posle, ki več delati ne morejo in so na dobrem glasu.

Prošnje za te ustanove vložite naj se s potrebnimi prilogami vred

do 20. novembra 1887

pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski

15. dan oktobra 1887.

Naroča se še lahko in tudi vsi izišli sositki dobivajo se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

Pred kratkim izišli 15. zvezek nemškega zabavnika „Deutscher Hausschatz“ ima nistopno vsebino: Durch das Spiel. Roman von Robert v. Werneck. (Fortsetzung.) — Heinrich Wadsworth Longfellow, ein moderner Romantiker. Von J. K. Lejeune. — Der Räuber. Gedicht von A. Schupp. — Friedrich Overbeck. Eine Lebensskizze von Dr. Höhler. (Schluss.) — Cardinal Mariano Rampolla, der jetzige päpstliche Staatssekretär. — Im alten Hause. Von M. Maryan. (Fortsetzung.) — Bunte Blätter. Ein letzter Strauss von Franz Alfred Muth. — Das Unheil in Zug. — In der Sommerfrische. Dem Englischen nacherzählt von A. Suren. — Ueber die deutsche „Holzzeit“. — Rundschau. — Allerlei. —

„Deutscher Hausschatz“ je največji katoliški zabavnik s toliko poučljivo in raznovrstno vsebino, da ga bo težko enak list dosegel.

Cena ni previsoka. Velja v „Katol. bukvarni“ v Ljubljani 4 gl. po pošti prejemana.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.